

Warszawa, 25 czerwca 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

D03 d 13/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24924.

Kl. 86 c, 1/01.

Simon Valkenburg
(Scherpenzeel, Niderlandy).

D03 d 13/00

Taśma z tkaniny do nabojów karabinów maszynowych.

Zgłoszono 10 lipca 1933 r.

Udzielono 7 maja 1937 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy taśmy do nabojów karabinów maszynowych tkanej w jednej sztuce, w której między każdymi dwiema kieszonkami, utworzonymi przez tkanie podobnych do rurki części, przewidywana jest wstawka tkana jako spoista tkanina podwójna, a miejsce, w którym kieszonka przechodzi we wstawkę, jest wykonane z krzyżujących się ze sobą nitek osnowy.

Tego rodzaju znane taśmy do nabojów karabinów maszynowych posiadają tę niedogodność, że w miejscach, w których kieszonka przechodzi we wstawkę, nitki posiadają niedostateczną łączność wzajemną, wskutek czego naboje nie są dość mocno osadzone w taśmie, nie dają się z niej równomiernie wyjmować i nie są ułożone w

niej bezwzględnie równoległe do siebie. Taśmy takie nie nadają się zatem do wielokrotnie powtarzanego użytku.

Znane są taśmy składające się z dwóch warstw tkaniny połączonych ze sobą na wstawkach za pomocą osobno prowadzonej osnowy, wiążącej. Również i w takiej taśmie naboje nie trzymają się dość mocno, ponieważ połączenie tworzą tylko nitki osnowy wiążącej; ogranicza to trwałość taśmy i szybkość ognia z nabojów w niej umieszczonych.

Natomiast w taśmie według wynalazku pary nitek osnowowych, krzyżujących się między obiema warstwami tkaniny, zmieniają się z parami nitek osnowowych, pozostających po jednej stronie tkaniny taśmy, przy czym skrzyżowania po stronie

pocisków naboju są względem siebie przedstawione tak, że kieszonka jest zwężona stosownie do profilu naboju a jednocześnie układ nitek osnowowych jest gęstszy po stronie pocisków niż po stronie łusek.

Przez zastosowanie par krzyżujących i par niekrzyżujących się ze sobą nitek osnowowych otrzymuje się mocniejszą i grubszą taśmę, która trzyma nieruchomo naboje we wszelkich okolicznościach, posiada większą trwałość i nawet w zastosowaniu do starych karabinów maszynowych mniej się przyczynia do ich zacinania się lub przerwy w ich działaniu niż znane taśmy umożliwiając większą szybkość ognia. Jednocześnie osiąga się przy tym korzystną osiową sztywność kieszonek taśmy.

Naboje są jeszcze lepiej i pewniej trzymane, gdy według wynalazku skrzyżowania nitek osnowowych po stronie pocisków naboju zmieniają się od stromo pochyłych, czyli bezpośrednio przechodząc ku drugiej stronie taśmy między dwiema sąsiednimi parami nitek wątkowych, do zleżka pochyłych, czyli biegnąc do wewnątrz taśmy przez górną nitkę wątkową z jednej strony taśmy do dolnej nitki wątkowej leżącej po jej drugiej stronie w pewnej odległości od miejsca skrzyżowania.

Dzięki temu tkanina jest w dużym stopniu jednostajna zarówno na skrzyżowaniach, jak i w innych miejscach, przy czym z płaskiej powierzchni taśmy lub z jej krawędzi nie wystają na zewnątrz tak zwane obiórki w postaci zgrubień nitek osnowowych. Zwłaszcza jeżeli, jak w podanej postaci wykonania, stosuje się splot skośny łamany, w którym pragnie się zastosować pewną liczbę nitek wątkowych w jednym miejscu przechodzących wprost przez osnowę, a w drugim mijających skrzyżowania, które są względem siebie przedstawione, pożądaną jest wprowadzenie zmian w pochyłości skrzyżowań. W przypadku niniejszym działanie splotu

skośnego na naboje wyraża się szczególnie silnym ich trzymaniem nie wpływając przez to ujemnie na należyte działanie karabinu maszynowego i nie powodując zbyt silnego zaciskania naboju w taśmie.

Następnie w myśl wynalazku można w miejscach przejściowych między kieszonką i wstawką, zwłaszcza po stronie pocisków naboju, przewidzieć nitki osnowy krzyżujące się ze sobą kilkakrotnie między tkaniną górną i dolną. Nitki osnowowe, krzyżujące się ze sobą biegną więc przy tym we wstawkach kilka razy tam i z powrotem z jednej strony tkaniny na drugą, nie odbiegając zasadniczo przy tym od par krzyżujących się i par nie krzyżujących się ze sobą nitek osnowowych, które się ze sobą zmieniają.

Na rysunku przedstawiono schematycznie przykład wykonania wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia widok z góry powierzchni taśmy, fig. 2 — widok z boku brzegu taśmy, której jedna z kieszonek jest otwarta, fig. 3 — przekrój podłużny taśmy w pobliżu środka po stronie przeznaczonej na pocisk naboju, wzdłuż raportu, przy czym część taśmy między pionowo nakreskowanymi liniami przedstawia wstawkę, fig. 4 — 8 przedstawiają przekroje podłużne, podobne do przekrojów według fig. 3, przy czym jednak przekroje te co raz bardziej zbliżają się do lewego brzegu taśmy według fig. 1, a więc do wierzchołka pocisku.

Według fig. 1 taśma posiada czterokrotny splot skośny łamany z $3 \times 48 = 144$ nitkami osnowowymi po stronie łusek naboju (po stronie prawej) i 192 nitkami osnowowymi po stronie pocisków naboju (po stronie lewej). Obok pary nitek osnowowych 4, 4 (fig. 3 — 8) pozostającej w tej samej warstwie tkaniny znajduje się zawsze para krzyżujących się ze sobą nitek osnowowych 5, 5, których skrzyżowania 3, 3 po stronie pocisków są przedstawione względem siebie stosownie do przekroju

naboju, podczas gdy skrzyżowania jako takie są rozmaicie ukośne.

Linie, wzdłuż których biega skrzyżowania, oznaczono schematycznie na fig. 1 i 2 cyfrą 3, kieszonki — cyfrą 1, a wstawki — cyfrą 2. Tkanina jest w każdym miejscu w kierunku jej długości na zmianę kombinacją tkaniny złożonej i tkaniny podwójnej.

Jak wyjaśniają fig. 3 — 8, zmniejszenie szerokości kieszonek jest nierównomierne. Otóż nierównomierność ta jest celowa. Kieszonki są wskutek tych nierównomierności po wsadzeniu naboju do pewnego stopnia podatne, istniejące puste miejsca zostają wypełnione przez zaskakująco krzyżujące się ze sobą nitki i naboje są przytrzymywane jakby elastycznie i jednocześnie nieprzesuwne. Tak samo przedstawienie skrzyżowań nie jest równomierne, wskutek czego tkanina zyskuje na regularności zarówno w miejscu skrzyżowań, jak i w innych miejscach, a z nitek osnowowych nie wystają tak zwane obiórki sterczące z płaskiej powierzchni ładownicy lub jej brzegu. Zwłaszcza jeżeli, jak w obranej postaci wykonania, stosuje się splot skośny, w którym pragnie się zastosować pewną liczbę nitek wątkowych, w jednym miejscu przechodzących wprost przez osnowę, a w drugim miejscu mijających skrzyżowania, które są względem siebie przedstawione, pożądane jest wprowadzenie zmian w ukośności skrzyżowań, jak uwidoczniono na rysunku. W przypadku niniejszym działanie splotu skośnego na naboje wyraża się szczególnie silnym trzymaniem ich, nie wpływając przez to ujemnie na należyte działanie karabinu maszynowego i nie powodując zbyt silnego zaciśnięcia naboju w taśmie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Taśma z tkaniny do naboju karabinów maszynowych, w której między każdym dwiema sąsiednimi kieszonkami, utworzonymi przez tkanie podobnej do rurki części, przewidziana jest wstawka tkana jako tkanina podwójna lub tkanina złożona, a miejsce, w którym kieszonka przechodzi we wstawkę, jest wykonane z krzyżujących się ze sobą nitek osnowy, znamienna tym, że pary nitek osnowowych, krzyżujących się między warstwami tkaniny, zmieniają się z parami nitek osnowowych, pozostających po jednej stronie tkaniny taśmy, a skrzyżowania po stronie pocisków naboju taśmy są względem siebie przedstawione tak, iż kieszonka taśmy jest zwężona stosownie do przekroju naboju, przy czym w miejscach zwężenia układ nitek osnowowych jest gęstszy po stronie pocisków naboju niż po stronie ich łusek.

2. Taśma według zastrz. 1, znamienna tym, że nachylenie krzyżujących się jej nitek osnowowych po stronie pocisków jest zmienne i przy przechodzeniu nitki osnowowej na drugą stronę taśmy między dwiema sąsiednimi parami nitek wątkowych zmienia się od bardzo ukośnego do zlekka ukośnego.

3. Taśma według zastrz. 2, znamienna tym, że w miejscach przejściowych między kieszonką i wstawką taśmy, zwłaszcza po stronie pocisków naboju, przewidziane są nitki osnowowe, krzyżujące się ze sobą kilkakrotnie między tkaniną górną i dolną.

Simon Valkenburg.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

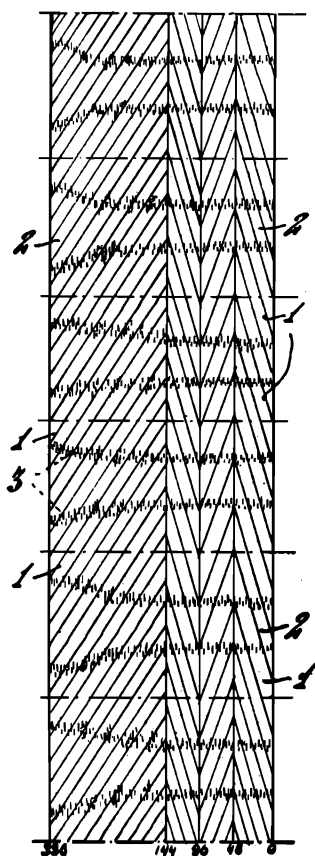

Fig. 2.

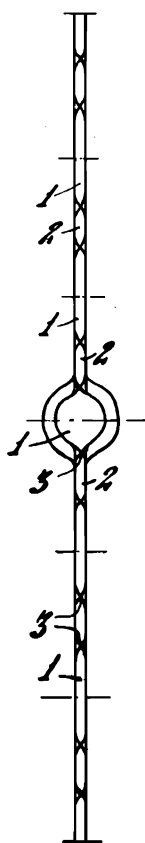

Fig. 3.

RAPPORT

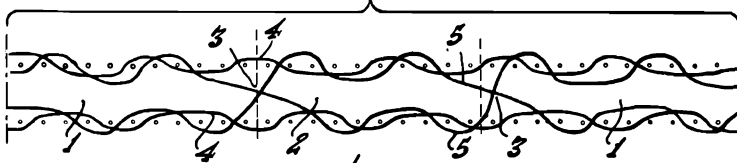

Fig. 4.

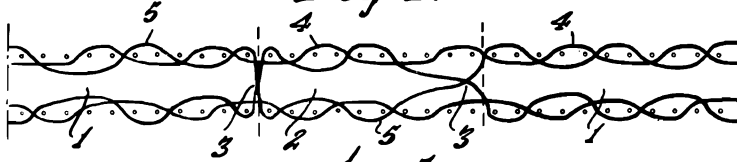

Fig. 5.

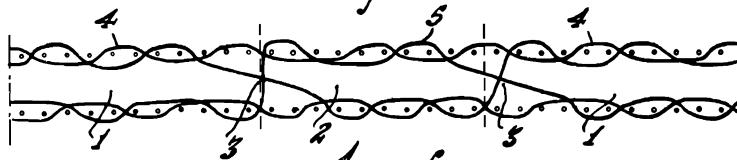

Fig. 6.

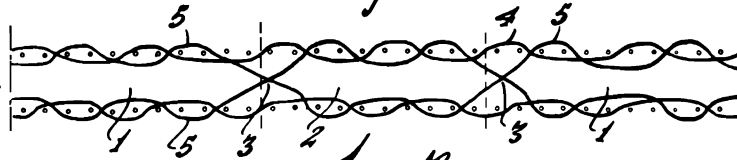

Fig. 7.

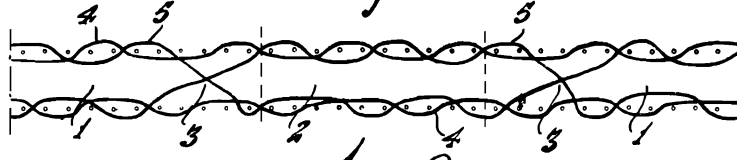

Fig. 8.

